

ПЛАЧЪТ НА ЕРЕМИЯ

1

2

3

4

5

ГЛАВА 1

Как седи усамотен градът, който е бил многолюден! Стана като вдовица великата между народите столица! Оная, която беше княгиня между областите, стана поданица!

² Непрестанно плаче нощем, и сълзите ѝ са по бузите ѝ; Между всичките ѝ любовници няма кой да я утешава; Всичките ѝ приятели ѝ изневериха; станаха ѝ неприятели.

³ Юда отиде в плен от притеснение и тежко робуване; Живее между езичниците, не намира покой; Всичките му гонители го стигнаха wśród теснините му.

⁴ Тъжат сионските пътници, защото никой не иде на определените празници; Всичките му порти са пусти; свещениците му въздишат; Девиците му са наскърбени; и сам той е в горест.

⁵ Противниците му взеха връх; неприятелите му благоденствуват; Защото Господ го наскърби, поради многото му беззакония; Младенците му отидоха в плен пред противника.

⁶ И изгуби се от сионовата дъщеря всичкото ѝ великолепие; Първенците ѝ станаха като елени, които не намират пасбище, И стават безсилни пред гонещия ги.

⁷ В дните на скръбта си и на скитанията си Ерусалим си спомни Всичките желателни неща, които имаше от древни времена, Сега, когато са паднали людете му в ръката на противника, и никой не му помага; Противниците го видяха, засмяха се поради опустошението му.

⁸ Тежко съгреши ерусалимската дъщеря, затова се отмахна като нечисто нещо; Всички, които бяха я почитали, презряха я, защото видяха голотата ѝ; А тя въздиша и обръща гърба си.

⁹ Нечистотата ѝ беше в полите ѝ; не бе помислила за сетнината си! Затова чудно се е смирила; няма кой да я утешава; Виж, Господи, скръбта ми, вика тя, защото неприятелят се възвеличи.

¹⁰ Противникът е прострял ръката си върху всичките ѝ желателни неща; Защото тя видя, че в светилището ѝ влязоха езичниците, За които си заповядал да не влизат в Твоето събрание.

¹¹ Всичките ѝ люде въздишат и искат хляб; Дадоха желателните си неща за храна, за да се възобнови животът им; Виж, Господи и погледни; защото станах унижена.

¹² Немарите ли, всички вие, които заминавате по пътя? Погледнете и вижте, има ли страдание като страданието, което падна на мене, Когато Господ оскърби в деня на пламения Си гняв.

- 13** От свише Той прати огън в костите ми, който ги облада; Простря примка за нозете ми; върна ме назад; Направи ме пуста и слаба цял ден.
- 14** Нечестията ми бидоха стегнати върху мене като хомот от ръката Му; Те се сплетоха, стигнаха до врата ми; Той направи да намалее силата ми; Господ ме предаде в ръцете на ония, срещу които не мога да стоя.
- 15** Господ презря всичките силни мъже всред мене; Свика против мене събор, за да смаже младежите ми; Господ стъпка като в лин девицата, Юдовата дъщеря.
- 16** Затова аз плача; окото ми, окото ми излива вода, Защото се отдалечи от мене утешителят, Който би възобновил живота ми; Чадата ми погинаха, защото надделя неприятелят.
- 17** Сион простира ръцете си, но няма кой да го утеши; Господ заповяда за Якова, щото окръжаващите го да му станат противници; Ерусалим стана между тях като нечисто нещо.
- 18** Праведен е Господ, защото въстанах против заповедите Му; Слушайте, моля, всички племена, и вижте скръбта ми; Девиците ми и младежите ми отидоха в плен.
- 19** Повиках любовниците си, но те ме излъгаха; Свещениците ми и старейшините ми издъгнаха в града, Когато си търсеха храна, за да се възобнови животът им.
- 20** Виж, Господи, защото съм в утеснение; червата ми се смущават; Сърцето ми от дън се свива, защото зле се разбунтувах против Тебе; Навън обезчади нож; у дома като че ли смърт владее.
- 21** Чуха, че съм въздишала; няма кой да ме утеши; Всичките ми неприятели чуха за злощастията ми и се радваха, че си сторил това; Обаче, Ти ще докараш възгласения от Тебе ден, когато и те ще станат като мене.
- 22** Нека дойде пред Тебе всичкото им нечестие, И стори на тях както стори на мене, поради всичките ми престъпления; Защото много са въздишките ми, и сърцето ми чезне;

ГЛАВА 2

Как покри Господ с облак сионовата дъщеря в гнева Си, Хвърли от небето долу на земята великолепието на Израиля, И в деня на гнева Си не си спомни за подножието Си!

- 2** Господ изтреби всичките Яковови жилища, и не пожали; Събори в гнева Си укрепленията на Юдовата дъщеря; събори ги до земята; Оскверни царството и първенците му.
- 3** В разпаления Си гняв строши всеки Израилев рог; Оттегли десницата Си от да е срещу неприятеля; И като пламенен огън, който пояжда всичко наоколо, изгори Якова.
- 4** Запъна лъка Си като враг; усили десницата Си като противник; И изби всичко приятно на окото; Върху шатъра на сионовата дъщеря изля яростта Си като огън.
- 5** Господ стана като неприятел; изтреби Израиля; Изтреби всичките му палати; съсипа крепостите му; И увеличи на Юдовата дъщеря плача и риданието.
- 6** Той усилено събори шатъра му като колиба в градина; съсипа мястото на събранието му; Господ направи да се забрави в Сион определен празник и събота, И в пламения Си гняв отхвърли цар и свещеник.
- 7** Господ отхвърли олтара Си, погнуса се от светилището Си; Предаде стените на сионските палати в ръката на неприятелите, Които подигнаха шум в дома Господен

като в празничен ден.

8 Господ намисли да съсипе стената на сионовата дъщеря; Опна връвта; не оттегли ръката Си от да изтреби; И направи да жалее предстението и стената; те изнемогнаха заедно.

9 Портите ѝ затънаха в земята; Той сломи и строши лостовете ѝ; Царят ѝ и първенците ѝ са между езичниците, дето законът го няма; И пророците ѝ не получават видение от Господа.

10 Старейшините на сионовата дъщеря седят на земята и мълчат; Хвърлиха пръст на главите си; препасаха се във вретища; Ерусалимските девизи навеждат главите си до земята.

11 Очите ми изнемосяха от сълзи; червата ми се смущават; Дробът ми се изсипа на земята поради разрушението на дъщерята на людете ми, Понеже младенците и бозайничетата примират по улиците на града.

12 Думат на майките си: Где има жито и вино? Когато примират като смъртно ранени по градските улици, Когато предават дух в пазухата на майките си.

13 Какво да ти заявя? Какво сравнение да ти представя, ерусалимска дъщерьо? Кому да те оприлича, за да те утеша, девиче сионова дъщерьо? Защото разорението ти е голямо като морето; кой може да те изцели?

14 Пророците ти видяха за тебе суетни и глупави видения, И не откриха беззаконието ти, за да те върнат от плен, Но видяха за тебе лъжливо наложени и прелъстителни пророчества.

15 Всички, които заминават в пътя, изплясват с ръце против тебе, Подсвиркват и кимват с главите си, поради ерусалимската дъщеря, и казват: Това ли е градът, който наричаха Съвършенство на красотата, и, Градът, за който цял свят се радва?

16 Всичките ти неприятели широко отвориха против тебе устата си; Подсвиркват, скърцат със зъбите си и казват: Погълнахме я; Наистина това е денят, който очаквахме; намерихме го, видяхме го.

17 Господ извърши онова, което беше намислил; изпълни словото, което беше изрекъл от древни дни; Разори без да пожали, развесели над тебе неприятеля, Възвиси рога на противниците ти.

18 Сърцето им извика към Господа, като казва: Стено на сионовата дъщеря, проливай, като поток, сълзи денем и нощем; Не си давай почивка; да не изсъхва зеницата на окото ти.

19 Стани, извикай нощем при първото поставяне на стражите; Излей сърцето си като вода пред лицето на Господа; Издигни към Него ръцете си за живота на младенците си, Които примират от глад край всичките улици.

20 Виж, Господи, гледай на кого си направил това! Да ядат ли жените рожбата си, младенците на обятията си? Да бъдат ли убити в светилището Господно свещеник и пророк?

21 Дете и старец лежат на земята по пътищата; Девизите ми и младежите ми паднаха от нож; Избил си ги в деня на гнева Си; изклал си без да пожалиш.

22 Призвал си отвред ужасителите ми като в ден на определен празник; И никой не се отърва нито остана в деня на гнева Господен; Ония, които съм носила в обятия и отхранила, неприятелят ми ги довърши.

ГЛАВА 3

Аз съм човекът, който видях скръб от тоягата на Неговия гняв.

² Той ме е водил и завел в тъмнина, а не във виделина.

³ Навярно против мене обръща повторно ръката Си всеки ден.

⁴ Застари месата ми и кожата ми; строши костите ми.

⁵ Издигна против мене укрепления; и окръжи ме с горест и труд.

⁶ Тури ме да седна в тъмнина като отдавна умрелите.

⁷ Обгради ме та не мога да изляза; отегчи веригите ми.

⁸ Още и когато викам и ридая, Той отблъсква молитвата ми.

⁹ Огради с дялани камъни пътищата ми; изкриви пътеките ми.

¹⁰ Стана ми като мечка в засада, като лъв в скришни места.

¹¹ Отби настрана пътищата ми и ме разкъса; направи ме пуст.

¹² Запъна лъка Си и ме постави като прицел на стрела,

¹³ Заби в бъбреците ми стрелите на тула Си.

¹⁴ Станах за присмех на всичките си люде, и за песен на тях цял ден.

¹⁵ Насити ме с горчивини; опи ме с пелин.

¹⁶ При това, счупи зъбите ми с камъчета; покри ме с пепел.

¹⁷ Отблъснал си душата ми далеч от мира; забравих благоденствието.

¹⁸ И рекох: Погина увереността ми и надеждата ми като отдалечена от Господа.

¹⁹ Помни скръбта ми и изпъждането ми, пелина и жлъчката.

²⁰ Душата ми, като ги помни непрестанно, се е дълбоко смирила.

²¹ Обаче, това си наумявам, поради което имам и надежда:

²² Че по милост Господна ние не се довършихме, понеже не чезнат щедростите Му.

²³ Те се подновяват всяка заран; голяма е Твоята вяност.

²⁴ Господ е дял мой, казва душата ми; затова ще се надявам на Него.

²⁵ Благ е Господ към ония, които Го чакат, към душата, която Го търси.

²⁶ Добро е да се надява някой и тихо да очаква спасението от Господа.

²⁷ Добро е за човека да носи хомот в младостта си.

²⁸ Нека седи насаме и мълчи, когато Господ му го наложи.

²⁹ Нека тури устата си в пръстта негли има още надежда.

³⁰ Нека подаде бузата си на онзи, който го бие; нека се насити с укор.

³¹ Защото Господ не отхвърля до века.

³² Понеже, ако и да наскърби, Той пак ще и да се съжали според многото Си милости.

³³ Защото не оскърбява нито огорчава от сърце човешките чада.

³⁴ Да се тъпчат под нозе всичките затворници на света,

³⁵ Да се извраща съдът на човека пред лицето на Всевишния,

³⁶ Да се онеправдава човека в делото му, - Господ не одобрява това.

³⁷ Кой ще е онзи, който казва нещо, и то става, без да го е заповядал Господ?

³⁸ Из устата на Всевишния не излизат ли и злото и доброто?

³⁹ Защо би пороптал жив човек, всеки за наказанието на греховете си?

⁴⁰ Нека издирим и изпитае пътищата си, и нека се върнем при Господа.

⁴¹ Нека издигнем сърцата си и ръцете си към Бога, Който е на небесата, и нека речем:

- 42 Съгрешихме и отстъпихме; Ти не си ни простил.
- 43 Покрил си се с гняв и гонил си ни, убил си без да пощадиш.
- 44 Покрил си се с облак, за да не премине молитвата ни.
- 45 Направил си ни като помия и смет всред племената.
- 46 Всичките ни неприятели отвориха широко устата си против нас.
- 47 Страхът и пропастта ни налетяха, запустение и разорение.
- 48 Водни потоци излива окото ми поради разорението на дъщерята на людете ми.
- 49 Окото ми пролива сълзи и не престава, защото няма отрада.
- 50 Докато не се наведе Господ и не погледне от небесата.
- 51 Окото ми прави душата ми да ме боли поради всичките дъщери на града ми.
- 52 Ония, които ми са неприятели без причина, ме гонят непрестанно като птиче.
- 53 Отнеха живота ми в тъмницата, и хвърлиха камък върху мене.
- 54 Води стигнаха над главата ми; рекох: Свърших се.
- 55 Призовах името Ти, Господи, от най-дълбоката тъмница.
- 56 Ти чу гласа ми; не затваряй ухото Си за въздишането ми, за вопъла ми;
- 57 Приблизил си се в деня, когато Те призовах, рекъл си: Не бой се.
- 58 Застъпил си се Господи, за делото на душата ми; изкупил си живота ми.
- 59 Видял си, Господи, онеправданието ми; отсъди делото ми.
- 60 Видял си всичките им отмъщения и всичките им замисли против мене.
- 61 Ти си чул, Господи, укоряването им и всичките им замисли против мене,
- 62 Думите на ония, които се подигат против мене цял ден.
- 63 Виж, кога седят и кога стават аз им съм песен.
- 64 Ще им въздадеш, Господи, въздаяние според делата на ръцете им;
- 65 Ще им дадеш, като клетвата Си върху тях, окаменено сърце;
- 66 Ще ги прогониш с гняв, и ще ги изтребиш изпод небесата Господни.

ГЛАВА 4

Как почерня златото! измени се най-чистото злато! Камъните на светилището са пръснати край всичките улици.

2 Драгоценните синове на Сион, равноценни с чисто злато, Как се считат за глинени съдове, дело на грънчарска ръка!

3 Даже чакалите подават съсци и кърмят малките си; А дъщерята на людете ми се ожесточи като камилоптиците в пустинята;

4 Защото езикът на бозайничето се залепа на небцето му от жажда; Децата искат хляб, но няма кой да им отчупи.

5 Ония, които ядяха отбрани ястия, лежат небрежни в улиците; Възпитаните в мораво прегръщат бунището.

6 Защото наказанието за беззаконието на дъщерята на людете ми стана по-голямо от наказанието за греха на Содом, Който биде съсипан в един миг, без да са го барали човешки ръце.

7 Благородните ѝ бяха по-чисти от сняг, по-бели от мляко, Снагата им по-червена от рубини, блестяха като сапфир;

8 А сега лицето им е по-черно от сажди; не се познават по улиците! Кожата им

залепна за костите им, изсъхна, стана като дърво.

⁹ По-щастливи бяха убитите от меч нежели умъртвените от глад; Защото тия чезнат прободени, от липса на полските произведения.

¹⁰ Ръцете на милозливите жени свариха чадата им; Те им станаха храна при разорението на дъщерята на людете ми,

¹¹ Господ извърши възнамереното от Него в яростта Му, изля пламения Си гняв. Запали огън в Сион, който изпояде основите му.

¹² Земните царе не вярваха, нито живущите по целия свят, Че щеше да влезе противник и неприятел в ерусалимските порти.

¹³ А това стана поради греховете на пророците му и поради беззаконията на свещениците му, Които проливаха кръвта на праведните всред него.

¹⁴ Те се скитаха като слепи по улиците, оскверниха се с кръв, Тъй щото човеците не можеха да се допират до дрехите им.

¹⁵ Отстъпете, вие нечисти, викаха към тях; отстъпете, отстъпете, не се допирайте до нас; А когато те бягаха и се скитаха, говореше се между народите: Няма да пришествуват вече с нас.

¹⁶ Гневът на Господа ги разпръсна; Той не ще вече да гледа на тях; Свещеническо лице не почетоха, за старци не се смилиха.

¹⁷ И до сега очите ни се изнуряват от чакане суетната за нас помощ; Ожидахме народ, който не можеше да спасява.

¹⁸ Причакват стъпките ни, така че не можем да ходим по улиците си; Приблужи се краят ни; дните ни се изпълниха; да! краят ни дойде.

¹⁹ Ония, които ни гонеха, станаха по-леки от небесните орли; Гониха ни по планините, причакваха ни в пустинята.

²⁰ Помазаникът Господен, дишането на ноздрите ни, Тоя, под чиято сянка казвахме, че ще живеем между народите, се хвана в техните ями.

²¹ Радвай се и весели се, дъщерьо едомска, която живееш в земята Уз! Обаче и до тебе ще дойде чашата; ще се опиеш, и ще се заголиш.

²² Свърши се наказанието за беззаконието ти, дъщерьо Сионова; Той няма вече да те закара в плен; Но ще накаже твоето беззаконие, дъщерьо едомска, ще открие съгрешенията ти.

ГЛАВА 5

Спомни си, Господи, какво ни стана; Погледни и виж как ни укоряват.

² Наследството ни мина на чужденци, Къщите ни на странни.

³ Останахме сирачета без баща; Майките ни са като вдовици.

⁴ Водата си пихме със сребро, Дървата ни идат с пари.

⁵ Нашите гонители са на вратовете ни. Трудим се и почивка нямаме,

⁶ Простряхме ръка към египтяните И към асирийците, за да се наситим с хляб.

⁷ Бащите ни съгрешиха, и няма ги; И ние носим техните беззакония.

⁸ Слуги господаруват над нас, И няма кой да ни избави от ръката им.

⁹ Добиваме хляба си с опасност за живота си Поради меча, който ограбва в пустинята.

¹⁰ Кожата ни почервения като пещ Поради върлуването на глада.

- ¹¹ Изнасилваха жените в Сион, Девиците в Юдовите градове.
- ¹² Чрез техните ръце биваха обесени първенците, Старейшините не се почитаха.
- ¹³ Младежите носеха воденични камъни, И децата падаха под товара на дървата.
- ¹⁴ Старейшините не седят вече на портите; Младежите изоставиха песните си.
- ¹⁵ Престана радостта на сърцето ни; Хорото ни се обърна на жалеене.
- ¹⁶ Венецът падна от главата ни; Горко ни! защото сме съгрешили.
- ¹⁷ Затова чезне сърцето ни; Затова причерня на очите ни.
- ¹⁸ Поради запустяването на Сионския хълм Лисиците ходят по него.
- ¹⁹ Ти, Господи, седиш като Цар до века; Престолът Ти е из род в род.
- ²⁰ Защо ни забравяш за винаги, И ни оставяш за толкоз дълго време?
- ²¹ Възвърни ни, Господи, към Себе Си, и ще се възвърнем; Обнови дните ни както изпърво, -
- ²² Ако не си ни отхвърлил съвсем, И не си се разгневил твърде много против нас.

For other languages please go to www.wordproject.org